

MONTSERRAT. L'ALBARDA CASTELLANA.

Anoia, Bages i Baix Llobregat

De Santa Cecília a l'Albarda Castellana per la canal de Sant Jeroni. Retorn pel Portell de Migdia.

Distància	5,7 km
Desnivell acumulat	769 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	10 de març de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:10000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12543905

Circular per accedir a un cim amb nom de guarniment de bèstia de càrrega, sostre comarcal del Baix Llobregat. I, aprofitant la proximitat al camí, a la Miranda de Sant Jeroni sobirà de la serra, de l'Anoia i el Bages. Hi pujarem per la canal de Sant Jeroni i retornarem per la de la Font de la Llum.

Els aiguats del juny del 2000 van trasbalsar profundament les canals montserratines, deixant-ne moltes impracticables. Amb els anys, els treballs que s'hi han fet i el pas de la gent, els camins s'han recuperat. Corriols rostos que salven un bon desnivell en poc espai, especialment el de la canal de Sant Jeroni, on ens caldrà l'ajuda de les mans per progressar, en més d'una ocasió.

Malgrat que l'itinerari és evident i ofereix pocs dubtes d'orientació i els camins son fressats, per totes aquelles consideracions, l'hem qualificat de dificultat moderada.

Accés

Per la BP-1103 entre el Monestir de Montserrat i el coll de can Maçana, i els punts quilomètrics 5 i 6, hi ha el Monestir de Santa Cecília. Àmplia zona d'aparcament dotada de vídeo-vigilància.

Santa Cecília de Montserrat (680m)

Documentada als entorns de l'any 900, fou un monestir benedictí anterior al de l'abadia de Montserrat. A la primera meitat del segle XI, l'església primitiva, va ser reformada en estil romànic.

El segle XVI l'activitat monàstica havia decaïgut i passà a dependre de l'abadia de Montserrat. Durant la Guerra del Francès fou saquejada i incendiada, com la resta d'esglésies i ermites montserratines. Fou restaurada el 1862 i el 1931. Durant la primera meitat del segle XX s'hi estatjà una comunitat de monges benedictines. La restauració més recent és del 2015. Actualment alberga un espai d'art.

De l'altra banda de la carretera prenem una pista a mà dreta que aviat es converteix en corriol que surt al camí de l'Arrel (GR 172, estaca indicadora), on anem també a la dreta. Més amunt, al costat d'una piona de la línia elèctrica, ignorem a mà esquerra el camí a la font de la Teula i baixem a la llera de la canal.

Canal de Sant Jeroni (726m)

Entre el Serrat del Moro i el de Sant Jeroni. Inconfusible: hi puja la línia elèctrica del centre de telecomunicacions del Mirador del Moro.

A la llera (estaca indicadora) deixem el camí de l'Arrel per un corriol esglaonat que s'enfila pel marge hidrogràfic esquerre (dreta sentit de la marxa) en fort pendent.

Més amunt de la font de la Teula, baixem a la llera. A l'altre marge progressem per una vira protegida amb un passamà.

La canal es bifurca. A mà dreta s'obre la canal del Pou de Glaç, popularment coneguda com "del Mejillón" que dona accés a la ferrada Teresina, i també està equipada amb cordes i cadenes. Continuem pel ramal de l'esquerra.

Ben aviat uns taulons esglaonats i una corda nuada ens faciliten superar una graonada que també podem salvar per l'esquerra.

Canal amunt abandonem la llera per un camí a mà dreta i ja no el deixem fins al coll. Els darrers metres són els més costeruts.

A la sortida anem a la dreta, passem pel costat de l'ermita de Sant Jeroni i del monument a mossèn Cinto Verdaguer, i enfilem les escales de la Miranda.

Miranda de Sant Jeroni (1237m)

Punt més alt de la serra, sostre de l'Anoia i el Bages. Magnífica talaia oberta als quatre punts cardinals. Si el dia hi acompanya podem albirar comarques i cims ben llunyans. Ens hi ajuda la bonica i sòlida taula d'orientació instal·lada fa tres dècades pel Centre Excursionista de la Comarca de Bages.

Tot baixant, poc després del monument a mossèn Cinto, prenem a mà dreta un camí ben fressat (SE). Al coll de les Pinasses, a mà dreta trobem el camí que després seguirem i que, per l'esquerra, mena al proper Camí Nou de Sant Jeroni. Continuem recte, fem un curt flanqueig poc exposat i amb bons peus, i salvem una curta graonada ajudats per una corda nuada.

L'Albarda Castellana (1177m)

Cim bicèfal, sostre comarcal del Baix Llobregat, amb nom de guarniment de bèstia de càrrega. Coronat per un pessebre.

Bona vista sobre el Torrent de Migdia que ens permet albirar bona part del camí que recorrerem tot seguit.

Retornem al coll de les Pinasses i prenem a mà esquerra el Camí dels Francesos, baixant (SW) fins a l'alçada del Camell de Sant Jeroni, on el deixem per un altre a mà dreta senyalitzat com a PR. Revoltem el Camell per migdia (W), obviant una drecera al Camí dels Francesos a mà esquerra, i el flanquegem pel vessant ponentí (N).

Fem diverses sifonades per salvar una torrentera i els replecs a la falda del Gegant Encantat (N) fins que, als peus de la Talaia girem 90° (W) i atenyem la llera del Torrent de Migdia, senyalada per dues grans fites. Deixem el PR que segueix torrent avall i anem a la dreta (N), torrent amunt, altra volta en fort pendent.

Quan a mà dreta trobem el camí a la Canal dels Micos, ja albirem la claror del coll.

Portell de Migdia (1029m)

Estreta i boscosa collada entre els Ecos i les Talaies. Vers el nord es despenja la Canal de la Font de la Llum. Baixem pel camí rost però ben definit que la recorre, encaixonats entre altes parets.

Quan la canal s'obre, una estaca i una fita ens senyalen un camí a mà esquerra que, en moderat pendent ens mena al peu de la vertical paret nord dels Ecos.

Font de la Llum (912m)

Raja dins d'una mina, a l'abric de la balma formada per una enorme llosa despresa.

Retornem al camí de la canal, ara per pendent més suau, i atenyem el Camí de l'Arrel (estaca indicadora) que prenem a mà dreta, en direcció al Monestir.

Revoltem la falda del Serrat de Sant Jeroni, al peu de la paret de Santa Cecília. Deixem a mà esquerra el camí que baixa a la carretera, que ja podem veure ben a prop, i ens enfilem fins a retrobar la llera de la Canal de Sant Jeroni, on desfem el camí de l'anada.